

ILMOITUS

Asia: Yhteenveto täysistunnosta
– Bryssel, 15. ja 16.5.2003¹

---

1. Valmistelukunnan työskentelytapa loppuvaiheessa ja yksimielisyyteen pyrkiminen
(CONV 720/03 ja 721/03)

Työskentelytapa

Puheenjohtaja esitteli lyhyesti täysistunnon esityslistan. Tämänkertainen täysistunto kesti kaksi kokonaista päivää, jotta valmistelukunnalla olisi enemmän aikaa keskustella unionin toimielimistä ja ulkoisesta toiminnasta.

Ennen kuin näistä kahdesta aiheesta alettiin keskustella, puheenjohtaja esitteli työskentelymenetelmän, jota käytetään yksimielisyyteen pääsemiseksi. Valmistelukunnan jäsenille toimitetaan perustuslakiehdotus kokonaisuudessaan ennen 30.–31. toukokuuta pidettävää täysistuntoa, joten he voivat

- tarkastella niitä politiikkoja koskevia määräyksiä, joihin on usein viitattu I osaa koskevissa keskusteluissa
- keskustella näiden puheenjohtajiston täysistuntojaksojen pohjalta tarkistamien jaksojen uudesta versiosta
- keskustella uusista määräyksistä, jotka puheenjohtajisto on laatinut työryhmien tai pohdintaryhmien työskentelyn alulle panemiseksi.

---

¹ Täysistunnon sanatarkka pöytäkirja on [www-sivuilla](http://www.european-convention.eu.int) osoitteessa
www.european-convention.eu.int.

Puheenjohtaja painotti sitä, että valmistelukunnan on työskenneltävä erittäin tiiviisti kesäkuun kahden ensimmäisen viikon aikana, muun muassa niin, että sen jäsenet kokoontuvat Brysselissä aiempaa useammin, jotta työskentelyä voitaisiin jatkaa myös poliittisissa ryhmittymissä, erilaisissa muissa kokoonpanoissa ja mahdollisesti myös joissain pohdintaryhmissä. Tällä välin puheenjohtaja ja kaksi varapuheenjohtajaa kuulevat eri tahoja, ja puheenjohtajisto arvioi niin usein kuin mahdollista sitä, miten yksimielisyyspyrkimyksissä on edistytty.

Tämän jälkeen seuranneessa lyhyessä keskustelussa useat valmistelukunnan jäsenet painottivat, että perustuslain III osaa olisi tarkasteltava perusteellisesti. Jotkut epäilivät sitä, saadaanko työ loppuun valmistelukunnalle annetussa aikataulussa. Yksi jäsen ehdotti, että valmistelukunnan jäsenet esittäisivät koko tekstiä koskevat muutosehdotuksensa ja että niistä voitaisiin äänestää valmistelukunnassa.

Vastatessaan näihin kommentteihin puheenjohtaja palautti mieliin Laekenin julistuksen, jonka mukaan valmistelukunnan on tehtävä päätöksensä yksimielisesti, joten on mahdotonta käyttää äänestystä, joka ei edustaisi nyt muodostettua kokoonpanoa. Perustuslain III osasta puheenjohtaja ehdotti, että jos kyseisen osan käsittelyn loppuun saattaminen sovitussa aikataulussa näyttää vaikealta, tutkitaan, voitaisiinko pelkästään tämän osan tarkastelua jatkaa muutaman lisäviikon ajan.

2. Keskustelu toimielimiä käsittelevistä artiklaehdotuksista (I osa – IV osasto) **(CONV 691/03 ja CONV 709/03)**

Alustavia huomautuksia

Puheenjohtaja totesi alustuksessaan, että sihteeristö on saanut runsaasti perustuslakiluonnoksen IV osastoa koskevia muutosehdotuksia. Näihin kuuluu muun muassa artikla, joka sisällytetään demokratian toteutumista koskevaan VI osastoon.

Puheenjohtaja muistutti, että ensimmäisessä osassa oleviin toimielimiä koskeviin artikloihin liitetään määräyksiä, jotka on tarkoitus sisällyttää kolmanteen osaan. Joidenkin huomautusten, huomioiden tai muutosehdotusten tarkoituksena on täydentää esitettyjä tekstiehdotuksia. Niitä käsitellään, kun toisen osan artiklat ovat käytettävissä.

Puheenjohtaja totesi lisäksi, että saaduissa lukuisissa kommenteissa voidaan erottaa kahdentyyppisiä muutosehdotuksia:

Ensiksikin eniten oli muutosehdotuksia, joissa ei asetettu kyseenalaiseksi puheenjohtajiston esittämän ehdotuksen yleistä rakennetta. Niiden tarkoituksena oli selventää ehdotettuja määräyksiä. Jotkin niistä parantavat selvästi tekstiä, esimerkiksi vahvistaen tai täsmentäen puheenjohtajiston ehdotusta.

Toisen tyyppin muutosehdotuksissa, joita oli hieman vähemmän kuin ensiksi mainittuja, mutta kuitenkin huomattava määrä, pyrittiin suoraan tai epäsuorasti säilyttämään nykyiset tekstit ennallaan. Tätä pyydettiin enemmän tai vähemmän selvästi lähes kaikkien toimielimiä koskevien tärkeimpien artiklojen osalta eli Euroopan parlamentin kokoonpanoa, Eurooppa-neuvoston asemaa ja sen puheenjohtajaa, määräenemmistön laskentamenetelmää, komission nimitystapaa ja komission jäsenten nimittämistä tai komission kokoonpanoa koskevien artiklojen osalta. Puheenjohtaja pohti, onko tämä nykytilan säilyttämistä koskeva pyyntö sopusoinnussa valmistelukunnalle Laekenissa annetun tehtävän kanssa. Hän muistutti joistain kysymyksistä, joita valtioiden tai hallitusten päämiehet ovat esittäneet ja lainasi niistä joitakin: "Ensimmäiseksi on pohdittava, kuinka voimme lisätä nykyisten toimielinten demokraattista legitiimiyyttä ja avoimuutta – tämä on kysymys, joka koskee kaikkia kolmea toimielintä" tai "Miten voidaan vahvistaa Euroopan komission auktoriteettia ja tehokkuutta?" tai "Voidaanko neuvoston puolen vuoden välein kiertävä puheenjohtajuus säilyttää?".

Täysistuntokeskustelussa käytettiin paljon puheenvuoroja. Lähes 90 valmistelukunnan jäsentä osallistui keskusteluun, ja lisäksi pyydettiin puheenvuoroja sinisten korttien avulla. Keskustelu oli vilkasta ja antoisaa. Ennen kuin tarkastelemme useimmin esiin otettuja asioita, esitämme joitakin yleisiä huomautuksia (tämän muistion luettavuuden helpottamiseksi ulkoasiainministeriä koskevat huomautukset on ryhmitelty unionin ulkoista toimintaa koskevaan kohtaan).

Valmistelukunnan jäsenten yleiset huomautukset

Useat valmistelukunnan jäsenet esittivät puheenvuoronsa aluksi yleisluonteisia huomautuksia tai mainitsivat joitain periaatteita. Näistä voidaan mainita seuraavat:

Hyvin monet valmistelukunnan jäsenet katsoivat, että toimielinjärjestelmässä olisi otettava huomioon tietyt periaatteet, kuten jäsenvaltioiden yhdenvertaisuus, joka mainittiin useimmin. Myös yhteisömetodi mainittiin.

Monet valmistelukunnan jäsenet toivat kommentteissaan esiin yleisesti tai erikseen haluavansa säilyttää perussopimuksen nykyiset, Nizzan sopimuksen mukaiset määräykset. He katsoivat, että niiden avulla pystytään vastaamaan laajentuneen Euroopan haasteisiin ja että tuolloiset neuvottelijat saivat aikaan tyydyttävän kompromissin. Lisäksi muistutettiin, että ehdokasvaltioiden parlamentteja ja kansalaisia on liittymistä varten äskettäin pyydetty esittämään kantansa toimielimiä koskeviin nykyisiin määräyksiin. Näin ollen on vaikeaa perustella näiden maiden väestölle toimielimiä koskevien määräysten suurisuuntaista muutosta. Toiset valmistelukunnan jäsenet toivat puolestaan esiin, että kun valtioiden ja hallitusten päämiehet kutsuivat valmistelukunnan koolle ja hyväksyivät Laekenin julistuksen joulukuussa 2001, katsottiin, että Nizzassa aikaansaadut tulokset olivat riittämättömiä laajentumisesta aiheutuviin haasteisiin vastaamiseksi.

Useat valmistelukunnan jäsenet korostivat puheenvuoroissaan, että valmistelukunnan työskentelyssä on alkamassa vaikein mutta samalla tärkein vaihe. He toivoivat, että valmistelukunta onnistuu tehtävässään ja katsoivat, että tämä on mahdollista vain, jos jokainen sen jäsenistä osoittaa olevansa valmis kompromisseihin ja pyrkii todella sopuratkaisuun, jonka kaikki voivat hyväksyä. Nämä jäsenet vetosivat kollegoihinsa, jotta nämä luopuisivat alussa omaksumastaan kannasta, johon vaikutti se, että he edustavat tiettyjä toimielimiä, pieniä tai suuria maita, tiettyä kansallisuutta tai poliittista ryhmää, ja asettaisivat yhteisen edun etusijalle. Useat jäsenet varoittivat, että jos valmistelukunta ei kykene pääsemään kokonaisratkaisuun, on turha kuvitella, että tuleva hallitustenvälinen konferenssi (HVK) pääsisi siihen. Eurooppa on valintojen edessä.

Puheenjohtajiston toimielimiä koskeviin ehdotuksiin liittyvät huomautukset

Lähes kaikki valmistelukunnan jäsenet ottivat esiin kysymyksen Eurooppa-neuvostosta ja sen puheenjohtajasta. Puheenjohtajisto on ehdottanut pysyvää puheenjohtajaa, jonka toimikausi olisi kaksi ja puoli vuotta ja joka voitaisiin uusida kerran. Merkittävä osa jäsenistä kannatti tätä ehdotusta. Nämä jäsenet olivat sitä mieltä, että näin taattaisiin Eurooppa-neuvoston tehokkuus ja hyvä organisointi. Eurooppa-neuvostollahan ei tällä hetkellä ole pysyvää puheenjohtajaa, toisin kuin komissiolla ja parlamentilla. Edellä mainitut jäsenet totesivat kollegoilleen, että Eurooppa-neuvoston pysyvän puheenjohtajan tehtävät eivät poikkeaisi nykyisistä puoli vuotta kestäväan kiertävään puheenjohtajakauteen kuuluvista tehtävistä. Toinen ryhmä jäseniä kannatti kiertävää puheenjohtajuutta, sillä näin noudatettaisiin heidän mukaansa jäsenvaltioiden yhdenvertaisuuden periaatetta ja vahvistettaisiin tunnetta yhtenäisestä Euroopasta, kun kukin valtio vuorollaan hoitaisi puheenjohtajan tehtävää. Osa jäsenistä pyrki lähentämään näitä näkemyksiä ehdottamalla erilaisia yhdistelmämahdollisuuksia. Yksi jäsenistä, joka sai kannatusta useilta kollegoiltaan, ehdotti, että Euroopan kansalaiset valitsisivat suoraan Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan ja hänen tehtävänsä säilyisivät ennallaan. Näin voitaisiin vahvistaa tai luoda todellinen "Euroopan kansa" (demos). Useat muut katsoivat, että he voisivat kannattaa pysyvää Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaa sillä ehdolla, että jätetään avoimeksi mahdollisuus siihen, että tulevaisuudessa Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan ja komission puheenjohtajan tehtävät yhdistetään. Asettamatta kyseenalaisiksi puheenjohtajiston ehdotuksia muut jäsenet katsoivat, että niitä voitaisiin vielä täsmentää useilta osin, erityisesti Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan tehtävää ulkopolitiikan alalla. Eikö ole vaarana, että puheenjohtajan ulkopoliittiset tehtävät ja komission puheenjohtajan tai tulevan ulkoasiainministerin tehtävät menevät päällekkäin? Joissain kommentaissa otettiin esiin kysymys siitä, millainen hallinnollinen rakenne tukisi Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaa. Tässä yhteydessä jotkut valmistelukunnan jäsenistä halusivat varoittaa mahdollisista päällekkäisyyksistä. Useat jäsenet pohtivat, onko demokraattisesti legitiimiä, että Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan valitsevat hänen kollegansa.

Mielipiteet erkanivat myös komission kokoonpanosta, ja tämä kohta otettiin esiin hyvin monissa kommentteissa. Hyvin monet jäsenet kannattivat periaatetta, jonka mukaan komissiossa olisi oltava ainakin yksi edustaja jokaisesta jäsenvaltiosta. On kyse jäsenvaltioiden yhdenvertaisuuteen liittyvästä perusperiaatteesta ja siitä, että kullekin jäsenvaltiolle erityisen tärkeät kysymykset voitaisiin ottaa huomioon. Nizzassa tästä kysymyksestä aikaansaatu kompromissi olisi niin ikään otettava huomioon. Toinen ryhmä kannatti vastakkaista ratkaisua ja hyväksyi periaatteen, jonka mukaan komissio olisi pienempi, kuten puheenjohtajisto on ehdottanut. Nämä jäsenet painottivat sitä, että komission tehtävänä on ajaa yhteistä etua eikä se edusta jäsenvaltioita. Tehokkuus ja kyseisen toimielimen ominaislaatu olisi asetettava etusijalle. Jotkut epäilivät, että tämä ei ole mahdollista käytännössä, jos periaate yhdestä komission jäsenestä jäsenvaltiota kohti säilytetään, vaan komissiosta tulisi eräänlainen pysyvien edustajien komitea. Eräät jäsenet, jotka puoltavat yhtä komissaaria jäsenvaltiota kohti, katsoivat, että he voisivat hyväksyä komission jäsenten määrän rajoittamisen, jos komissaarit valittaisiin yhdenvertaisuuden takaavan kiertävän järjestelmän avulla. Toiset taas ehdottivat, että puheenjohtajiston ehdottamat määräykset tulisivat voimaan myöhemmin määriteltävän siirtymäkauden jälkeen. Toiset vastasivat joidenkin ehdokasmaiden jäsenten kysymyksiin korostaen sitä, että käytännössä näin käykin, sillä seuraavaa uutta komissiota, joka ottaa tehtävänsä vastaan marraskuussa 2004, koskevat Nizzan sopimuksen määräykset. Eräät ehdottivat, että perustuslakiin ei kirjata määrällistä kattoa ja että puheenjohtajalla olisi oikeus muodostaa kollegionsa.

Useat jäsenet ottivat myös esiin kysymyksen komission puheenjohtajan nimityksestä ja valinnasta. Monet halusivat, että Euroopan parlamentti nimittäisi suoraan komission puheenjohtajan ja katsoivat, että puheenjohtajiston ehdotukset eivät muuttaneet nykytilannetta. Toiset esittivät erilaisia välitysehdotuksia, joissa muutetaan puheenjohtajiston ehdotuksia muttei aseteta niitä kyseenalaiseksi. Useat jäsenet kannattivat sitä, että Euroopan parlamentti voitaisiin hajottaa, joko automaattisesti tai ei, jos Euroopan parlamentti esittäisi epäluottamuslauseen komissiolle.

Puheenjohtajiston 17 b artiklassa olevaa ehdotusta määräenemmistön määrittelystä ei ole kommentoitu yhtä paljon kuin edellisiä kohtia. Melko monet jäsenet kuitenkin ilmoittivat kannattavansa Nizzan sopimuksen mukaista määräystä ja varoittivat hylkäämästä kompromissiratkaisua, johon aikanaan päästiin hankalien vaiheiden kautta. Toiset taas pitivät Nizzan äänestysjärjestelmää erityisen monimutkaisena ja kansalaisille vaikeana ymmärtää. He pitivät tervetulleina puheenjohtajiston pyrkimyksiä yksinkertaistaa ja selkeyttää tätä alaa koskevia määräyksiä.

Neuvostoa koskevat kommentit liittyivät pääosin puoli vuotta kestävien puheenjohtajakausien kiertoon. Merkittävä osa jäseniä pyysi kiertävän puheenjohtajuuden säilyttämistä. Jotkut ehdottivat, että peräkkäiset puheenjohtajakaudet omaksuisivat yhdessä monivuotisen ohjelman, jotta voitaisiin poistaa huoli siitä, että jatkuvuus kärsii ja painopisteet muuttuvat puheenjohtajakaudelta toiseen siirryttäessä. Useat jäsenet ehdottivat, että komission puheenjohtaja toimisi yleisten asioiden neuvoston puheenjohtajana. Useat jäsenet pitivät neuvoston kokoonpanojen lukumäärää koskevia puheenjohtajiston ehdotuksia liian rajoittavina. Heidän mukaansa kokoonpanojen lukumäärää ei pidä rajoittaa enempää kuin mitä Sevillan Eurooppa-neuvostossa sovittiin.

Ehdotus, jonka mukaan neuvostolle luotaisiin erityiskokoonpano, lakiasäättävä neuvosto, jossa käsiteltäisiin kaikki lainsäädäntö, herätti eriäviä mielipiteitä. Useat jäsenet tukeutuivat talous- ja valtiovarainministerien äskettäin esittämiin kannanottoihin ja katsoivat, että tämä ehdotus on vaarallinen Euroopan yhteenkuuluvuuden kannalta, sillä erityisalojen ministerit eivät juurikaan osallistuisi unionin lainsäädäntötyöhön. Toiset taas pitivät ehdotusta mielenkiintoisena, sillä heidän mielestään se parantaisi koordinoitua ja lisäisi selkeyttä. He totesivat, että erityisalojen ministerit voivat hyvin osallistua kyseisen neuvoston istuntoihin ja heidän osallistumisensa asioiden käsittelyyn on olennaisen tärkeää. Lopuksi puheenjohtaja vastasi esitettyyn kysymykseen todeten, että lakiasäättävä neuvosto ei toimisi pysyvästi vaan järjestäisi istuntoja, joten kunkin jäsenvaltion nimeämä ministeritason edustaja säilyttäisi yhteydet maansa pääkaupunkiin ja voisi palata sinne säännöllisesti.

Euroopan parlamenttia käsiteltiin harvemmin. Pääosa huomautuksista koski kynnyksen määrittämistä. Osa jäsenistä kannatti puheenjohtajiston ehdotusta, jonka mukaan asetettaisiin raja ja europarlamentaarikkojen määrä olisi 700. Yksi jäsen toivoi, että raja olisi alempana, joko 600 tai 650. Toiset jäsenet taas pyysivät, että Nizzan sopimuksen mukainen määrä 732 säilytettäisiin. Useat jäsenet toivoivat, että Nizzassa vahvistettu jako jäsenvaltioiden kesken säilytettäisiin. Tämä jako oli tulosta kompromisseista ja se olisi syytä säilyttää ennallaan.

Osa jäsenistä pyysi, että kukin toimielin voisi itsenäisesti päättää toimipaikastaan. Nykytilanne, jossa toimipaikat sijaitsevat useassa paikassa, ei ole heidän mukaansa tyydyttävä.

Jäsenet eivät juurikaan ottaneet esiin VI osaston X artiklan kysymystä Euroopan kansojen kongressista. Useimmat kantaa ottaneet esittivät kritiikkiä ja pyysivät, ettei puheenjohtajiston ehdotusta hyväksytä. Nämä jäsenet katsoivat, että näin luotaisiin uusi toimielin, mitä he eivät kannattaneet.

Euroopan keskuspankki otettiin esille joissakin kommentteissa. Jotkut asettivat kuitenkin kyseenalaiseksi puheenjohtajiston ehdotuksen sisällyttää EKP unionin toimielimiä käsittelevään 14 artiklaan. Jotkut jäsenet muistuttivat sosiaalipolitiikkaa käsitelleen työryhmän päätelmistä ja pyysivät, että EKP:n toimivaltaan ei kuuluisi pelkästään hintavakauden valvonta vaan myös talouskasvun tukeminen ja työttömyyden torjunta Yhdysvaltojen keskuspankin tehtävien tapaan. Yksi jäsen piti EKP:n nykyistä tehtävää riittävänä eikä katsonut aiheelliseksi muuttaa sitä.

Valmistelukunnan jäsenet esittivät vain vähän kommentteja unionin muista elimistä, talous- ja sosiaalikomiteasta ja alueiden komiteasta, lukuun ottamatta kyseisten elinten lähettämiä tarkkailijoita ja jäseniä. Viimeksi mainitut kannattivat kommentteissaan sitä, että näille elimille annettaisiin niiden tärkeän tehtävän vuoksi toimielimen asema ja ne sisällytettäisiin 14 artiklaan.

Jotkut valmistelukunnan jäsenet tukivat tätä vaatimusta. Toiset jäsenet puolestaan pohtivat näiden elinten tarpeellisuutta, sillä he katsoivat, että niiden osallistuminen ja niiden tuoma lisä unionin työskentelyyn on kyseenalaista. Talous- ja sosiaalikomitean jäsen katsoi, että hänen edustamansa elin olisi mainittava ennen alueiden komiteaa, koska se on perustettu aiemmin.

Valmistelukunnan jäsenet suhtautuivat myönteisesti puheenjohtajiston tuomioistuinta koskevaan artiklaehdotukseen. Jotkut katsoivat, että tuomioistuimen tuomarien ja julkisasiamiesten toimikauden olisi oltava pitempi, sillä näin varmistettaisiin heidän riippumattomuutensa, mutta toiset katsoivat, että nykyinen järjestelmä toimii hyvin eikä sitä tule muuttaa. Eräät jäsenet esittivät, että perustuslaissa tulisi luoda perusoikeuskirjan noudattamatta jättämiseen liittyvä erityiskanne. Yksi jäsen painotti, että tuomioistuimella ei tulisi olla toimivaltaa YUTP:n alalla hyväksytyjen säädösten suhteen.

Muutamit jäsenet esittivät kommentteja tilintarkastustuomioistuimesta, pääosin sen kokoonpanosta. He kannattivat sitä, että jäsenten lukumäärä rajattaisiin alle 25:een ja että jäsenillä tulisi olla korkea ammattitaito eikä kansallisuutta otettaisi huomioon.

3. Keskustelu ulkoista toimintaa koskevista artiklaehdotuksista **(CONV 685/03 ja CONV 707/03)**

Johdanto

Varapuheenjohtaja Jean-Luc Dehaene alusti keskustelun ulkoisesta toiminnasta ja totesi, että artikloja koskevia muutosehdotuksia oli toimitettu lähes 850.

Keskustelu, jossa yli 70 puhujaa käytti puheenvuoron, osoitti, että valmistelukunta on yleisesti tyytyväinen puheenjohtajiston esittämiin tekstiehdotuksiin. Useat puhujat toistivat olevan tärkeää, että unioni toimii kansainvälisissä asioissa yhdessä yhteisten arvojen edistämiseksi ja yhteisten

etujen ajamiseksi. Monet korostivat, että unionin toiminta riippuu ennen kaikkea jäsenvaltioiden poliittisesta tahdosta ja solidaarisuudesta. Samalla monet totesivat, että perustuslaissa olisi pyrittävä esittämään mekanismit ja institutionaaliset järjestelyt, jotka edistävät jäsenvaltioiden näkemysten lähentymistä ja tukevat tehokasta päätöksentekoa ja välineiden johdonmukaista käyttöä.

Valmistelukunnan jäsenet katsoivat, että uusi rakenne, jossa kaikki oikeusperustat on koottu yhteen osastoon, antaa johdonmukaisemman kuvan välineistä, joita EU:lla on käytettävissään kansainvälisessä toiminnassaan. Valmistelukunta totesi myös, että artikloiden ryhmittäminen perustuslain yhteen osastoon ei johda välineiden ja menettelyjen yhdenmukaistamiseen, vaan erilaisia menetelmiä voidaan edelleen soveltaa ulkoisen toimintaan kuuluvissa eri politiikoissa.

Ehdotuksesta perustaa EU:n ulkoasiainministerin virka, jossa neuvoston alaisuudessa suoritettavat YUTP:n alaan kuuluvat tehtävät yhdistyisivät muihin, komission hoitamiin ulkoiseen toimintaan liittyviin tehtäviin, vallitsi laajalti yksimielisyys. Valmistelukunnan jäsenillä oli kuitenkin erilaisia näkemyksiä siitä, mitä vaikutuksia tällä institutionaalisella muutoksella olisi useisiin kysymyksiin, esimerkiksi komission tehtäviin YUTP:n alalla, ulkoiseen edustukseen ja ulkoasiainneuvoston puheenjohtajuuteen. Sen vuoksi oltiin yhtä mieltä siitä, että ministerin tehtävät ja hänen suhteensa komissioon ja neuvostoon vaativat vielä yksityiskohtaisempaa käsittelyä.

Jotkut puhujat ehdottivat, että tekstiin sisällytetään määräyksiä EU:n ulkomaanedustuksesta, jonka henkilöstö olisi neuvoston pääsihteeristöstä, komissiosta ja jäsenvaltioiden ulkomaanedustuksesta siirrettyä ja joka toimisi EU:n ulkoasiainministerin alaisuudessa. Useat puhujat ilmoittivat pitävänsä parempana muuta virkanimikettä kuin "EU:n ulkoasiainministeri" ja ehdottivat seuraavia nimikkeitä: unionin sihteeri, EU:n ulkoinen edustaja tai unionin ulkoasiainsihteeri.

Horisontaaliset artiklat

EU:n ulkoisen toiminnan periaatteita ja tavoitteita koskevan horisontaalisen artiklan osalta useat valmistelukunnan jäsenet korostivat, miten tärkeää on varmistaa yhdenmukaisuus sekä ulkoisen toiminnan sisällä että sen ja sisäisten politiikkojen välillä. Monet jäsenet korostivat etenkin, että on ilmaistava suuremmalla tavalla tarve varmistaa se, että sisäiset politiikat eivät ole kehitysyhteistyön tavoitteiden vastaisia; he suosittivat, että nykyisen EY:n perustamissopimuksen 178 artiklan sisältö, jossa määrätään, että kehitysyhteistyön tavoitteet otetaan huomioon sellaisen politiikan toteuttamisessa, joka on omiaan vaikuttamaan kehitysmaihin, sisällytettäisiin 1 artiklan asiaankuuluvaan kohtaan. Jotkut jäsenet ehdottivat artiklaan lisättäviksi uusia tavoitteita tai periaatteita, kuten rauha, jäsenvaltioiden välinen yhteisvastuu, unionin turvallisuus, kulttuurinen monimuotoisuus ja kansainvälinen yhteistyö muuttovirtojen hallinnoinnissa ja rikollisuuden torjunnassa.

Valmistelukunnan jäsenet olivat yhtä mieltä siitä, että perustuslakiin tarvitaan määräyksiä, jotka sallivat unionin käyttää ulkoisen toiminnan eri aloja kattavia välineitä yhteisen tavoitteen saavuttamiseksi. Eurooppa-neuvoston asemaa korostettiin tässä yhteydessä. Jotkut jäsenet ilmaisivat kuitenkin suhtautuvansa hyvin varauksellisesti siihen mahdollisuuteen, että EU:n ministeri ja komissio voisivat tehdä yhteisiä ehdotuksia ja erityisesti siihen, että näistä yhteisistä ehdotuksista äänestettäessä päätökset tehtäisiin määräenemmistöllä.

Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka

Yleisesti ottaen valmistelukunnan jäsenet olivat tyytyväisiä artiklaehdotuksiin, joissa rohkaistaan jäsenvaltioiden EU:n tason kuulemista ja tiedottamista ennen kannan ottamista kansainvälisellä näyttämöllä. Näin toimiminen auttaisi luomaan "eurooppalaisen reaktion", vähentäisi vastakkainasettelun riskiä kansainvälisissä yhteyksissä ja auttaisi muodostamaan yhteisiä kantoja. Joidenkin mielestä näitä määräyksiä olisi vielä vahvistettava, kun taas toiset muistuttivat, että yhteisesti sovitun kannan puuttuessa jäsenvaltiot säilyttävät vallan toimia kansalliselta pohjalta.

YUTP:aan liittyvä pääaihe koski päätöksentekomenettelyä. Monet puhujat katsoivat yksimielisyyden vaatimuksen aiheuttavan YUTP:n suhteen toimintakyvyttömyyttä ja kannattivat määräenemmistöpäätösten ottamista neuvostossa yleissäännöksi lukuun ottamatta päätöksiä, joilla on sotilaallisia tai puolustusvaikutuksia ja jotka olisi tehtävä yksimielisesti. Esitettiin erilaisia malleja. Jotkut ehdottivat, että määräenemmistöpäätöksiä ei käytettäisi sellaisten ehdotusten kohdalla, jotka eivät ole EU:n ulkoministerin tekemiä. Katsottiin yleisesti, että jäsenvaltion, jonka olennaisista eduista on kyse, olisi voitava estää äänestämällä tehty päätös. Tällaisessa tilanteessa EU:n ministerin olisi yritettävä muotoilla kyseisen jäsenvaltion hyväksyttävissä oleva ehdotus. Määräenemmistöpäätösten vaihtoehdoksi jotkut ehdottivat, että neuvoston päätökset tehtäisiin vahvistetulla määräenemmistöllä. Toiset halusivat, että kaikilla YUTP:n aloilla sovellettaisiin tiiviimpää yhteistyötä, jotta YUTP:sta tulisi ennakoivampaa.

Eräät puhujat vastustivat määräenemmistöpäätösten tekemistä yleissäännöksi ja huomauttivat, että nykyisen perustamissopimuksen määräenemmistöpäätösten tekoon liittyviä määräyksiä ei juuri koskaan sovelleta. Ne kannattivat näiden määräysten tehostettua soveltamista, samoin kuin rakentavaa pidättymistä koskevien määräysten. Heidän mielestään YUTP:n tehostamisen pääkysymykset ovat poliittisen tahdon muokkaaminen ja näkemysten lähentäminen. Jotkut puhujista ehdottivat vaihtoehtona, että yksimielisyys säilytettäisiin yleissääntönä, mutta asteittain lisättäisiin niiden aiheiden luetteloa, joihin määräenemmistöpäätöksiä sovelletaan, alkaen päätöksistä, jotka koskevat rangaistuksia ja sellaisia YUTP-alan toimia, joilla on tietty neuvoston asettama rahoituskatto. Tässä suhteessa korostettiin, kuinka tärkeä on uusi lauseke, jonka avulla Eurooppa-neuvosto voi ulottaa määräenemmistöpäätökset koko YUTP:aan.

Erilaisia kantoja esitettiin YUTP-alan aloiteoikeuden suhteen. Joidenkin mielestä määräys, joka sallii EU:n ministerin tehdä esityksen yhdessä komission kanssa on ristiriidassa sen ehdotuksen kanssa, että EU:n ministeri hoitaisi kahta tointa. Heidän mielestään se alistaisi EU:n ministerin tekemät YUTP:aa koskevat ehdotukset kollegion käsittelyyn, mikä on ulkoista toimintaa käsitelleen työryhmän 7 suosituksen vastaista. Eräiden muiden mielestä oikeus tehdä ehdotuksia olisi säilytettävä komissiolla.

Nämä valmistelukunnan jäsenet katsoivat joka tapauksessa, että määräenemmistöpäätös ei sovellu komission ja ministerin yhteisiin YUTP-alan ehdotuksiin.

YUTP:n demokraattisen valvonnan suhteen jotkut jäsenet kannattivat Euroopan parlamentin aseman vahvistamista, kun toiset ehdottivat, että kansalliset parlamentit liitettäisiin mukaan valvontaan. Varapuheenjohtaja Dehaene ilmoitti, että viittaus YUTP:aan ja ETPP:aan sisällytettäisiin kansallisia parlamentteja koskevaan pöytäkirjaan.

Yhteinen turvallisuus- ja puolustuspolitiikka

Mitä tulee yksityiskohtaisemmin yhteiseen turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan liittyviin kysymyksiin, useat valmistelukunnan jäsenet olivat tyytyväisiä puheenjohtajiston kunnianhimoiseen lähestymistapaan tämän politiikan osalta, joka on olennaisen tärkeä unionin kansainvälisen uskottavuuden kannalta. Näin ollen monet jäsenet kiittivät sitä, että yhteinen turvallisuus- ja puolustuspolitiikka liitetään YUTP:n olennaiseksi osaksi, ja monet painottivat myös sitä, että tämän politiikan on nojattava sopiviin ja riittäviin sotilaallisiin ja siviilivoimavaroihin voidakseen suoriutua sille annetuista tehtävistä. Jotkut valmistelukunnan jäsenet painottivat myös tarvetta säilyttää tasapainoiset suhteet Pohjois-Atlantin liiton kanssa ja noudattaa niitä sitoumuksia, joita jotkin jäsenvaltiot ovat sen suhteen tehneet.

Useat jäsenet mainitsivat, että tarvitaan niiden tehtävien ajantasaistamista, joihin unioni voi sitoutua. Jotkut ehdottivat, että tähän yhteyteen lisättäisiin unionin ulkopuolella tapahtuva terrorismintorjunta.

Tähän liittyen useat jäsenet painottivat tarvetta vahvistaa unionin käytössä olevien voimavarojen tasoa. Valmistelukunnan jäsenet kannattivat laajalti ajatusta puolustusmateriaali- tai voimavaraviraston perustamisesta, vaikka yksi jäsen ehdottikin, että sen tehtäväksi ei annettaisi jäsenvaltioiden voimavarojen arviointia.

Useat valmistelukunnan jäsenet olivat tyytyväisiä rakenteellisen yhteistyön mahdollisuuteen voimavarojen alalla kaikkein vaativimpien tehtävien kohdalla. Jotkut painottivat tässä kohdin sitä, että on tarpeen sallia toistaiseksi perustamissopimuksen ulkopuolisten vapaaehtoisten liittoumien toiminta unionin puitteissa ja sen suostumuksella. Jotkut jäsenistä olivat kuitenkin huolissaan tämän yhteistyön luonteesta ja sen mahdollisesta liiasta sulkeutuneisuudesta. Yksi jäsen katsoi, että perustuslakiin ei sovi lauseke, jonka mukaan on mahdollista suorittaa tehtäviä unionin puitteiden ulkopuolella. Jotkut jäsenet ehdottivat, että tämä yhteistyö voitaisiin tehdä kattavammaksi siten, että tiiviimmän yhteistyön määräyksiä voitaisiin soveltaa siihen ja yleisemmin puolustusalaan. Toiset ehdottivat, että neuvosto määrittäisi sotilaallisten voimavarojen perusteet ja ne sisällytettäisiin oikeudellisesti sitovaan pöytäkirjaan. Yksi jäsen ehdotti, että näiden perusteiden määrittäminen olisi yksi puolustusmateriaaliviraston tehtävistä.

Mitä tulee muihin ehdotettuihin joustavuuden muotoihin useimmat valmistelukunnan jäsenet ottivat tyytyväisinä vastaan mahdollisuuden, jonka mukaan tietyt jäsenvaltiot voisivat toteuttaa neuvoston yksimielisesti hyväksymän tehtävän. Näiden jäsenten mukaan tällaisella määräyksellä sisällytettäisiin perustuslakiin pragmaattinen käytäntö, joka on jo voimassa perustamissopimuksen ulkopuolella. Yksi jäsen ehdotti tässä yhteydessä, että olisi voitava kutsua valtioita, jotka eivät ole unionin jäseniä, toimimaan yhdessä unionin jäsenvaltioiden kanssa mainitun kaltaisen tehtävän toteuttamisessa. Jotkut jäsenet painottivat myös tarvetta sisällyttää perustuslakiin lauseke mahdollisuudesta sitoutua jäsenvaltioiden kesken keskinäiseen puolustukseen. Näiden jäsenten mielestä keskinäinen puolustus on kansalaisten ja valtioiden välisen yhteisvastuullisuuden avaintekijä, johon useimmat ovat jo sitoutuneet, tosin perustamissopimuksen ulkopuolella. Tämän sitoumuksen sisällyttäminen perustuslakiin on siis perusteltavissa. Toiset ilmaisivat kuitenkin olevansa varautuneita keskinäisen puolustuksen ottamiseen unionin puitteisiin ja katsoivat, että tällaisella sitoumuksella luotaisiin päällekkäisyyttä useiden jäsenvaltioiden Naton kanssa tekemien sitoumuksien kanssa. Toisaalta jotkut jäsenet ilmaisivat olevansa huolissaan siitä, miten tällainen lauseke voisi vaikuttaa tiettyjen jäsenvaltioiden puolueettomaan tai sitoutumattomaan asemaan.

Myös muita aiheita otettiin esiin, kuten kysymys yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan liittyvien toimien, myös yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan, rahoittamisesta. Tässä yhteydessä jotkut jäsenet ehdottivat, että rahoitus tulisi unionin talousarviosta.

Myös muita yhteiseen turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan liittyviä tekijöitä käsiteltiin, esimerkiksi turvallisuus- ja puolustusunionin perustamista.

Jotkut valmistelukunnan jäsenet ehdottivat myös, että ulkoista toimintaa koskeviin määräyksiin sisällytettäisiin vahvempi kansallisten parlamenttien asema kuin puolustuksen alalla.

Yhteinen kauppapolitiikka

Jotkut valmistelukunnan jäsenistä esittivät, että yhteinen kauppapolitiikka kaipaa lisää tehokkuutta ja että kaikilla aloilla on voitava tehdä päätöksiä määräenemmistöllä, myös kaikkien sopimusten tekemisen osalta, kun eräät toiset jäsenet katsoivat, että kulttuuri- ja audiovisuaalialojen palvelujen kaupan olisi yhä pysyttävä unionin ja jäsenvaltioiden jaetun toimivallan piirissä ja että niihin liittyvistä sopimuksista neuvottelun olisi siten yhä edellytettävä jäsenvaltioiden yhteistä hyväksyntää. Useiden jäsenten mielestä Euroopan parlamentin asemaa olisi yhä vahvistettava kauppapolitiikan alalla ja he esittivät, että sekä neuvotteluvaltuuksien että sopimusten tekemisen olisi oltava riippuvaisia Euroopan parlamentin hyväksynnästä. Jotkut korostivat myös tarvetta huolehtia tiedottamisesta Euroopan parlamentille kaikissa neuvotteluprosessin vaiheissa.

Kehitysyhteistyö ja humanitaarinen apu

Kehitysyhteistyötä koskevien artikloiden osalta monet valmistelukunnan jäsenet pitivät olennaisen tärkeänä, että köyhyyden vähentämisen ja lopulta sen täydellisen poistamisen erityistavoitteisiin viitattaisiin erityisessä kehitysyhteistyölle omistetussa alaluvussa. Monet jäsenet kannattivat myös sitä, että Euroopan kehitysrahasto otettaisiin mukaan talousarvioon, ja pyysivät, että 26 artiklasta poistettaisiin maininta siitä, että suhde AKT-maihin on erityislaatuinen. Jotkut jäsenet suhtautuivat varautuneesti humanitaarista apua koskevaan 30 artiklaan sisältyvään ehdotukseen vapaaehtoisten humanitaaristen rauhanjoukkojen perustamisesta ja viittasivat siihen, miten vaikeaa on antaa tämän alan apua ja muistuttivat, että siihen tarvitaan koulutettua henkilöstöä.

Rajoittavat toimenpiteet

Vain harvat ottivat esiin rajoittavia toimenpiteitä koskevat artiklat. Jotkut painottivat tarvetta varmistaa yksilöiden perusoikeuksien kunnioitus ja kansainvälisen lain noudattaminen; he ottivat esiin kysymyksen yhteisön tuomioistuimen oikeudellisesta valvonnasta. Toiset ehdottivat artiklan soveltamisalan laajentamista koskemaan myös viisumirajoituksia.

Kansainväliset sopimukset

Mitä tulee kansainvälisiin sopimuksiin, useimmat puheenvuorot koskivat Euroopan parlamentin roolia sopimusneuvotteluissa ja sopimusten tekemisessä. Monet jäsenet ehdottivat, että Euroopan parlamentin kuuleminen ulotettaisiin kaikkiin kansainvälisten sopimusten neuvottelemisen ja tekemisen vaiheisiin.

Unionin ulkoisen toimivallan osalta jotkut valmistelukunnan jäsenistä ehdottivat, että perustuslaissa ilmaistaisiin selvästi unionin olevan toimivaltainen tekemään kansainvälisen sopimuksen aina, kun kyseinen sopimus vaikuttaa unionin sisäisen toimivallan harjoittamiseen.

Monet jäsenet kannattivat sitä, että komissiolle annettaisiin valtuudet käydä neuvotteluja kansainvälisistä sopimuksista lukuun ottamatta sellaisia sopimuksia, jotka koskevat yksinomaan YUTP-asioita, kun taas toiset jäsenet puolsivat sitä, että komissiolle annettaisiin valtuudet neuvotella kaikista sopimuksista, myös YUTP:aan liittyvistä. Jotkut katsoivat, että EU:n ministerin olisi vastattava neuvotteluista, kun taas toisten mielestä tämä tehtävä olisi annettava puheenjohtajavaltiolle. Joissakin puheenvuoroissa ehdotettiin määräenemmistöpäätöksellä tehtävien ratkaisujen ulottamista kaikkien alojen sopimustentekomenettelyyn.

Unionin suhteet kansainvälisiin järjestöihin

Mitä tulee unionin suhteisiin kansainvälisiin järjestöihin, jotkut katsoivat, että unionin olisi pyrittävä liittymään kansainvälisten järjestöjen jäseneksi, alkaen kansainvälisistä rahoituslaitoksista. Jotkut kannattivat sitä, että täsmennetään määräyksiä, jotka koskevat suhteita kansainvälisiin järjestöihin, ja eräät ehdottivat, että 35 artiklan sisältämään järjestöjen luetteloon lisättäisiin Nato.

Yhteisvastuulauseke

Useat valmistelukunnan jäsenet olivat hyvin tyytyväisiä siihen, että yhteisvastuulauseke on sisällytetty perustuslakiin, sillä se on perustavan tärkeä osoitus jäsenvaltioiden ja kansalaisten välisestä yhteisvastuusta. Jotkut valmistelukunnan jäsenistä ajoivat tässä yhteydessä tällaisen lausekkeen ulottamista koskemaan muita uhkia tai vaaroja, kuten joko ihmisen tai luonnon aiheuttamia luonnonkatastrofeja. Varapuheenjohtaja täsmensi, että muualla perustuslaissa (15 artikla) on jo tukitoimiin liittyvä määräys, joka koskee katastrofeilta suojautumista.

Yhteenveto

Varapuheenjohtaja Dehaene totesi istunnon päätteeksi, että valmistelukunta on tyytyväinen ulkoista toimintaa koskevien artikloiden ehdotettuun uuteen rakenteeseen. Hän pani merkille, että periaatteita ja tavoitteita koskevaa horisontaalista artiklaa kannatetaan laajalti, ja sen yhdenmukaisuutta koskevan kohdan vahvistamista on useaan otteeseen esitetty.

Varapuheenjohtaja pani myös merkille, että EU:n ulkoministerin toimen perustamisesta vallitsee yleinen yhteisymmärrys, vaikka näkemykset tämän institutionaalisen muutoksen vaikutuksista vaihtelevat. Tämä koskee etenkin aloiteoikeutta YUTP:n suhteen. Varapuheenjohtaja totesi, että ministerin asemaa ja hänen suhdettansa neuvostoon ja komissioon on kehiteltävä yksityiskohtaisemmin.

YUTP:aa koskevan päätöksenteon osalta varapuheenjohtaja totesi, että yhtäältä halutaan lisää määräenemmistöpäätöksiä, ja toisaalta vastustetaan tällaiseen suuntaan siirtymistä.

Turvallisuus- ja puolustuspolitiikan osalta varapuheenjohtaja totesi valmistelukunnan kannattavan useita puheenjohtajiston ehdotuksia, kuten tämän politiikan sisällyttämistä YUTP:n olennaiseksi osaksi, Petersbergin tehtävien ajantasaistamista ja viraston perustamista, kun taas monissa muissa kysymyksissä, kuten keskinäinen puolustus ja eri joustavuuden muodot, mielipiteet eivät ole täysin samansuuntaisia.

Varapuheenjohtaja Dehaene pani merkille yhteisen kauppapolitiikan osalta ilmaistut erilaiset näkökohdat, joista joissakin halutaan poistaa nykyiset poikkeukset, ja toisissa taas ehdotetaan selvästi, että nämä poikkeukset säilytetään.

Kehitysyhteistyön osalta varapuheenjohtaja pani merkille, että useat puhujista halusivat täsmentää aiheeseen liittyvän luvun keskeisiä poliittisia tavoitteita ja poistaa erityisen viittauksen AKT-maihin.

Kansainvälisten sopimusten osalta varapuheenjohtaja pani merkille, että on eri näkemyksiä siitä, kenen olisi neuvoteltava unionin puolesta, ja että eräät puhujat haluavat vahvistaa Euroopan parlamentin asemaa tässä yhteydessä.

Yhteisvastuulausekkeen osalta varapuheenjohtaja pani merkille useita pyyntöjä sen soveltamisalan laajentamiseksi myös luonnonkatastrofeihin ja ihmisen aiheuttamiin katastrofeihin. Hän tiedotti valmistelukunnalle, että muualle perustuslakiin sijoitettaisiin erityinen pelastuspalvelua koskeva oikeusperusta.

List of speakers following order of intervention.

Plenary meeting 15 and 16 May 2003

LIST OF SPEAKERS

Thursday 15 May

Working method of the Convention during its last phase and consensus building process
(CONV 720/03 and 721/03)

(Blue cards: BERGER, BROK, BONDE, DUFF, DUHAMEL, MAJJ-WEGGEN, HEATHCOAT-AMORY, TEUFEL, ROCHE, PAPANDREOU)

Debate on draft articles on Institutions (Part I - Title IV)
(CONV 691/03 and CONV 709/03)

1. Mr Gianfranco FINI - Italy (Government)
2. Mr Alain LAMASSOURE - European Parliament
3. Mr Alberto COSTA - Portugal (Parliament)
4. Mr Dimitrij RUPEL - Slovenia (Government)
5. Mr Elmar BROK - European Parliament
6. Mr Caspar EINEM - Austria (Parliament)
7. Mr Jacques SANTER - Luxembourg (Government)
8. Mr Hubert HAENEL - France (Parliament)
9. Mr Josep BORRELL - Spain (Parliament)
10. Mr Georges PAPANDREOU - Greece (Government)
- (Blue cards: SPINI, VOGGENHUBER, DINI, HOLOLEI, LEQUILLER, BRUTON)*
11. Mr Josef ZIELENIEC - Czech Republic (Parliament)
12. Mr Michel BARNIER - Commission
13. Ms Anne VAN LANCKER - European Parliament
14. Mr Peter HAIN - United Kingdom (Government)
15. Mr Edmund WITTBRODT - Poland (Parliament)
16. Mr Jens-Peter BONDE - European Parliament
17. Mr Alfonso DASTIS - Spain (Government)
18. Mr Andrew DUFF - European Parliament
19. Mr Erwin TEUFEL - Germany (Parliament)
20. Ms Danuta HÜBNER - Poland (Government)
21. Mr Lamberto DINI - Italy (Parliament)
22. Ms Lena HJELM-WALLÉN - Sweden (Government)
23. Mr Olivier DUHAMEL - European Parliament
24. Mr Paraskevas AVGERINOS - Greece (Parliament)
25. Mr Frans TIMMERMANS - Netherlands (Parliament)
26. Mr Alojz PETERLE - Slovenia (Parliament)
27. Ms Teija TIILIKAINEN - Finland (Government)
28. Mr Jan FIGEL - Slovakia (Parliament)
29. Mr Rihards PIKS - Latvia (Parliament)

30. Mr Henrik Dam KRISTENSEN - Denmark (Parliament)
31. Ms Meglena KUNEVA - Bulgaria (Government)
32. Mr Andrew DUFF - European Parliament
33. Ms Hanja MAIJ-WEGGEN - European Parliament
34. Mr Kimmo KILJUNEN - Finland (Parliament)
35. Ms Helle THORNING SCHMIDT - European Parliament
36. Mr Timothy KIRKHOPE - European Parliament
37. Mr Jürgen MEYER - Germany (Parliament)
38. Mr Dick ROCHE - Ireland (Government)
39. Mr Göran LENNMARKER - Sweden (Parliament)
40. Ms Liene LIEPINA - Latvia (Parliament)
41. Mr Joschka FISCHER - Germany (Government)
42. Mr Marco FOLLINI - Italy (Parliament)
43. Mr Abdullah GÜL - Turkey (Government)
44. Mr António VITORINO - Commission
45. Mr Kimmo KILJUNEN - Finland (Parliament)
46. Lord Mac LENNAN OF ROGART - United Kingdom (Parliament)
47. Mr Reinhard RACK - European Parliament
48. Mr Olivier DUHAMEL - European Parliament
49. Ms Anne VAN LANCKER - European Parliament
50. Mr Hannes FARNLEITNER - Austria (Government)
51. Ms Eduarda AZEVEDO - Portugal (Parliament)
52. Mr Ben FAYOT - Luxembourg (Parliament)
53. Mr Jozef OLEKSY - Poland (Parliament)
54. Mr Ernâni LOPES - Portugal (Government)
55. Mr Panayotis DEMETRIOU - Cyprus (Parliament)
56. Mr. Peter HAIN - United Kingdom (Government)
57. Mr Alfonso DASTIS - Spain (Government)
58. Mr Dick ROCHE - Ireland (Government)
59. Mr Neil MacCORMICK - European Parliament
60. Mr William ABITBOL - European Parliament
61. Mr David HEATHCOAT-AMORY - United Kingdom (Parliament)
62. Mr Péter BALÁZS - Hungary (Government)
63. Mr Puiu HASOTTI - Romania (Parliament)
64. Mr Jari VILÉN Finland - (Parliament)
65. Mr Karel de GUCHT - Belgium (Parliament)
66. Mr Michael ATTALIDES - Cyprus (Government)
67. Mr Henning CHRISTOPHERSEN - Denmark (Government)
68. Mr Reinhard BÖSCH - Austria (Parliament)
69. Mr Peter SERRACINO-INGLOTT - Malta (Government)
70. Mr John BRUTON - Ireland (Parliament)
71. Ms Hildegard PUWAK - Romania (Government)
72. Mr József SZÁJER - Hungary (Parliament)
73. Ms Marietta GIANNAKOU - Greece (Parliament)
74. Mr Rytis MARTIKONIS - Lithuania (Government)
75. Ms Lone DYBKJAER - European Parliament
76. Mr Proinsias de ROSSA - Ireland (Parliament)
77. Ms. Cristiana MUSCARDINI - European Parliament
78. Mr Antonio TAJANI - European Parliament
79. Mr Kemal DERVIS - Turkey (Parliament)
80. Mr Jan KOHOUT - Czech Republic (Government)

81. Ms Cristiana MUSCARDINI - European Parliament
  82. Mr Sören LEKBERG - Sweden (Parliament)
  83. Ms Linda McAVAN - European Parliament
  84. Mr Pierre LEQUILLER - France (Parliament)
  85. Mr Josef CHABERT - (Committee of the Regions) Observer
  86. Mr Vytenis ANDRIUKAITIS - Lithuania (Parliament)
  87. Mr Proinsias DE ROSSA - Ireland (Parliament)
  88. Mr Jelko KACIN - Slovenia (Parliament)
  89. Mr Gabriel CISNEROS LABORDA - Spain (Parliament)
  90. Mr Dominique de VILLEPIN - France (Government)
  91. Mr Luis MARINHO - European Parliament
  92. Ms Sandra KALNIETE - Latvia (Government)
  93. Mr Algirdas GRICIUS - Lithuania (Parliament)
  94. Mr Johannes VOGGENHUBER - European Parliament
- (Blue cards: ALMEIDA-GARRETT, TOMLINSON, SEVERIN, HAIN)*
-

Friday 16 May

Continuation of the debate on draft articles on Institutions (Part I - Title IV) **(CONV 691/03 and CONV 709/03)**

95. Mr Henrik HOLOLEI - Estonia (Government)
96. Mr Esko SEPPANEN - European Parliament
97. Mr Alexandre ARABADJIEV - Bulgaria (Parliament)
98. Mr Juraj MIGAS - Slovakia (Government)
99. Mr Reinhard RACK - European Parliament
100. Ms. Elena PACIOTTI - European Parliament
101. Mr Péter ECKSTEIN-KOVACS - Romania (Parliament)
102. Mr Roger BRIESCH - (Economic and Social Committee) Observer
103. Mr Manfred DAMMEYER - (Committee of the Regions) Observer
104. Ms Claude DU GRANDRUT - (Committee of the Regions) Observer
105. Mr Caspar EINEM - Austria (Parliament)
106. Ms Lone DYBKJAER - European Parliament
107. Mr Georgios KATIFORIS - Greece (Government)
108. Ms. Piia-Nora KAUPPI - European Parliament
109. Mr. Francesco SPERONI - Italy (Government)
110. Mr. Guilherme OLIVEIRA-MARTINS - Portugal (Parliament)
111. Mr René van der LINDEN - Netherlands (Parliament)
112. Mr Kimmo KILJUNEN - Finland (Parliament)
113. Mr Adrian SEVERIN - Romania (Parliament)
114. Ms Helle THORNING SCHMIDT - European Parliament
115. Mr Josef CHABERT - (Committee of the Regions) Observer
116. Mr George JACOBS - (European Social Partners) Observer
117. Mr Emilio GABAGLIO - (European Trade Union Confederation) Observer
118. Mr Manfred DAMMEYER - (Committee of the Regions) Observer

Debate on draft articles on External Action and Defence
(CONV 685/03 and CONV 707/03)

1. Ms Linda McAVAN - European Parliament
2. Mr Lamberto DINI - Italy (Parliament)
3. Mr Jan FIGEL - Slovakia (Parliament)
4. Mr Elmar BROK - European Parliament
5. Mr Antonio VITORINO - Commission
6. Mr Jürgen MEYER - Germany (Parliament)
7. Mr Gijs de VRIES - Netherlands (Government)
8. Mr Dominique de VILLEPIN - France (Government)
9. Mr Hannes FARNLEITNER - Austria (Government)
10. Ms Marietta GIANNAKOU - Greece (Parliament)
11. Mr Alfonso DASTIS - Spain (Government)
12. Mr Jozef OLEKSY - Poland (Parliament)
13. Mr Peter HAIN - United Kingdom (Government)
14. Mr Luis MARINHO - European Parliament
15. Mr Gianfranco FINI - Italy (Government)
16. Mr Jelko KACIN - Slovenia (Parliament)
- (Blue cards: SPINI, BONDE, DUFF, Van EEKELEN)*
17. Mr Hans Martin BURY - Germany (Government)
18. Ms Eduarda AZEVEDO - Portugal (Parliament)
19. Mr Gabriel CISNEROS LABORDA - Spain (Parliament)
20. Ms Danuta HÜBNER - Poland (Government)
21. Mr Göran LENNMARKER - Sweden (Parliament)
22. Mr Algirdas GRICIUS - Lithuania (Parliament)
23. Mr Dick ROCHE - Ireland (Government)
24. Ms Cristiana MUSCARDINI - European Parliament
25. Mr Henning CHRISTOPHERSEN - Denmark (Government)
26. Mr Pierre LEQUILLER - France (Parliament)
27. Ms Lena HJELM-WALLÉN - Sweden (Government)
28. Mr René van der LINDEN - Netherlands (Parliament)
29. Mr Andrew DUFF - European Parliament
30. Ms Sandra KALNIETE - Latvia (Government)
31. Mr Kimmo KILJUNEN - Finland (Parliament)
32. Mr Vytenis ANDRIUKAITIS - Lithuania (Parliament)
33. Mr Ernâni LOPES - Portugal (Government)
34. Ms Teija TIILIKAINEN - Finland (Government)
35. Mr Hubert HAENEL - France (Parliament)
36. Mr Jan KOHOUT - Czech Republic (Government)
- (Blue cards: VOGGENHUBER, SEVERIN, BONDE, WUERMEILING, HAIN, LENNMARKER, DINI)*
37. Mr Rytis MARTIKONIS - Lithuania (Government)
38. Mr Eduard MAINONI - Austria (Parliament)
39. Mr Sören LEKBERG - Sweden (Parliament)
40. Mr Tunne KELAM - Estonia (Parliament)
41. Mr Jari VILÉN - Finland (Parliament)
42. Mr Dimitrij RUPEL - Slovenia (Government)
43. Mr Alain LAMASSOURE - European Parliament
44. Mr Caspar EINEM - Austria (Parliament)
45. Mr Puiu HASOTTI - Romania (Parliament)

46. Mr Louis MICHEL - Belgium (Government)
47. Ms Sylvia-Yvonne KAUFMANN - European Parliament
48. Mr Alberto COSTA - Portugal (Parliament)
49. Mr Antonio VITORINO - Commission
(Blue cards: MacCORMICK, LENNMARKER, McDONAGH)
50. Mr Carlos CARNERO - European Parliament
51. Mr William ABITBOL - European Parliament
52. Mr Henrik HOLOLEI - Estonia (Government)
53. Mr Oguz DEMIRALP - Turkey (Government)
(Blue cards: GORMLEY, Van LANCKER, PACIOTTI, LENMARKER, MACLENNAN, HAENEL, SCOTLAND)
54. Mr Diego LOPEZ GARRIDO - Spain (Parliament)
55. Ms Renée WAGENER - Luxembourg (Parliament)
(Blue cards: VITORINO, DUFF, HAENEL)
56. Mr Jens-Peter BONDE - European Parliament
57. Mr Caspar EINEM - Austria (Parliament)

=====